

مزامیر باب 35

سرود داوود

تقاضای کمک از خداوند

1 ای خداوند، با دشمنان من دشمنی کن
و با کسانی که با من می‌جنگند، بجنگ.

2 زره به تن کن و سپرت را بردار
و به کمک من بیا.

3 شمشیر و گرزت را بگیر
و به مقابله دشمنان برو.

4 قول بده که مرا نجات خواهی داد.

4 آنانی که قصد کشتن من را دارند،
شرمنده و رسوا ساز؛

و کسانی را که بدخواه من می‌باشند
به عقب بران و خجل گردان.

5 مانند کاه در برابر باد پراکنده گردند
و فرشته خداوند آنها را براند.

6 هنگامی که فرشته خداوند آنان را تعقیب می‌کند،
راهشان تاریک و لغزنده گردد.

7 بی‌دلیل برای من دام گسترده‌اند
و بی‌سبب در راه من چاه کنده‌اند.

8 بلای ناگهانی بر سرشان فرود آید
و به دامی که برای من گسترده‌اند

خودشان گرفتار و هلاک گردند.

9 آنگاه به خاطر کارهای خداوند شادمان می‌گردم،
زیرا او مرا نجات داده است،

10 از صمیم دل خواهم گفت:

«خداوندا، هیچ‌کس مانند تو نیست.

ضعیفان را از دست زورمندان

و بینوایان را از دست تاراجگران رهایی می‌بخشی.»

11 شاهدان بدانندیش علیه من برخاسته

- و مرا به کاری که از آن خبر ندارم متّهم می‌سازند.
- 12 نیکی مرا با بدی جبران می‌کنند
و من ناامید می‌شوم.
- 13 اما وقتی آنها بیمار بودند
من لباس ماتم به تن کرده، روزه گرفتم.
با گردن خمیده دعا نمودم.
- 14 مانند کسی که برای یک دوست یا برادر خود غصّه می‌خورد،
یا مانند کسی که در سوگ مادر خود ماتم می‌گیرد،
برای ایشان ماتم گرفتم.
- 15 اما وقتی که من در مشکلی گرفتار شدم،
آنان همگی خوشحال بودند، به دور من جمع شدند تا مرا مسخره کنند،
و حتی کسانی که نمی‌شناختم،
از بد رفتاری با من دست برداشتند.
- 16 با بی‌شرمی بسیار مسخره‌ام کردند
و با نفرت بر من خیره شدند.
- 17 ای خداوند، تا به کی فقط نظاره‌گر خواهی بود؟
مرا از حملهٔ آنان رهایی بده
مرا از چنگال این شیرهای درنده نجات بده.
- 18 آنگاه در برابر انبوه مردم تو را ستایش خواهم نمود
و در مقابل جماعت تو را سپاس خواهم گفت.
- 19 نگذار آنهایی که بی‌جهت با من دشمنی می‌کنند،
با خوشحالی مرا مسخره کنند،
و آنانی که بی‌سبب به من کینه می‌ورزند،
مرا تحقیر نمایند.
- 20 آنها رفتاری دوستانه ندارند،
بلکه برضد کسانی که صلح دوست هستند، تهمت می‌زنند.
- 21 آنها مرا متّهم ساخته می‌گویند:
«ما با چشمان خود کارهای تو را دیدیم.»
- 22 اما تو ای خداوند، از همه‌چیز آگاهی،
پس خاموش منشین و مرا ترک مکن.
- 23 ای خداوند و ای خدای من، برخیز
و از من دفاع کن و به داد من برس.

24 خداوندا تو عادل هستی، پس بی‌گناهی مرا ثابت کن،
مگذار دشمنانم به خاطر من شادی کنند.

25 مگذار که آنها در دل خود بگویند:

«ما به منظور خود رسیدیم.» و یا بگویند: «ما او را شکست دادیم.»

26 آنهایی که از ناکامی من خوشحال می‌شوند،

شرمنده و خجل گردند

و کسانی که خود را از من برتر می‌دانند و فخر می‌کنند،

سرافکنده و رسوا شوند.

27 کسانی که خواهان بی‌گناهی من هستند

فریاد شادی برآورند و پیوسته بگویند:

«خداوند بزرگ است!»

و خواهان موفقیت خادم خود می‌باشد.»

28 آنگاه عدالت تو را بیان خواهم کرد

و تمام روز تو را سپاس خواهم خواند.